

Ting. Jeg tiltog mig selv en Ære, som ikke tilkommer mig, og gør høfligt Afbigt derfor. Det ærede Medlem var imidlertid meget forarget over de Udtalelser, jeg var fremkommet med, og det ærede Medlem Hr. Thorhauge var ogsaa forarget — det ærede Medlem Hr. Thorhauge havde ganske vist ikke forstaaet min Bemærkning; jeg kritiserede kun Kommissionsformændene, ikke Kommissionsmedlemmerne i al Almindelighed, det sidste skulde jeg nok vogte mig for, for jeg vilde selv falde ind under Kritikken. Men naar det ærede Medlem var i den Grad forarget, er dette ikke paa sin Plads, thi det, jeg hævdede med Hensyn til Kommissionsformændene, var kun, at naar disse Folk bliver indkaldt til en Forhandling med Ministeren 1½ Maaned, før deres Udnævnelse skal foretages af den samme Mand, er det ganske menneskeligt, at de ikke optræder slet saa kraftigt, som de maaske ellers vilde have gjort, og jeg skal vedlægge dette med et Bevis. Paa de samvirkende danske Husmandsforeningers Sendemandsmøde blev der vedtaget en Resolution, hvori det bl. a. hedder: „Vi kræver en Jordlovgivning, hvorved nødvendig Jord til Bopæl og Erhvervsplads (derunder Tillægsjord) sikres enhver, der maatte ønske det. Jorden tilvejebringes ved en Lovgivning, der ikke virker prisfordyrende, og overlades vedkommende mod fuld Forrentning og i øvrigt efter Reglerne i Lov af 4. Oktober 1919 og 6. Maj 1921.“ Her siger man, at man vil ind paa en Jordlovgivning, som ikke virker prisfordyrende, men det forekommer mig, at den Jordlovgivning, som nu stiller 36 Mill. Kr. til Raadighed uden Begrænsning, ikke tilfredsstiller dette Krav. Lederen af Mødet, en Amtskommissionsformand, rettede en kraftig Henstilling til Ministeren om at tage denne Resolution under Overvejelse; men Lederen af det samme Møde har sammen med de øvrige Kommissionsformænd paa et Møde givet Ministeren blank Tilslutning til det Lovforslag, der her er forelagt. Saa mener jeg, at man maa have Lov til at sige, at der har gjort sig Indflydelser gældende, og at de har bøjet sig — maaske for Nødvendighedens Krav —, men at de ikke er de samme rankryggede Mænd til enhver Tid.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Olufson har ikke helt faaet fat paa den rigtige Ende af Traaden. Det, den højtærede

Minister havde samlet Kommissionsformændene for at raadslaa om, var Spørgsmaalet om, hvorledes Lovgivningen af 1917 havde virket, i hvor stort Omfang den skulde udvikles, under hvilke Former dette skulde ske, og hvor længe det skulde vare. Det er rigtigt, at der blev rejst Spørgsmaal fra forskellig Side vedrørende Jordlovgivningen af 1919, men den højtærede Minister kan roligt dør sige, at det var ikke det, man var sammenkaldt for at drøfte. Derfor er det ogsaa en given Sag, at det ikke kunde komme til en Drøftelse, som kunde give sig et saadant Udslag som det, det ærede Medlem ønskede.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, at man ved Indhentning af de Oplysninger, som flere Gange er omtalt her, søger disse direkte hos Amtskommissionsformændene. Jeg er fuldt ud klar over, at hvis man er urimelig i sine Forlangender angaaende Oplysningerne, kan man let forhale Sagen, og det vilde jo være rart, om man kunde faa en Afgørelse af dette Lovforslag allerede i denne Samling. Jeg tror, at hvis man retter en Forespørgsel direkte til Amtskommissionsformændene, vil de være i Stand til for det første at oplyse, hvor mange Husmandsbrug der er oprettet, hvor store de er, og hvad Pris Jorden er købt til — det bør de vide. Dernæst tror jeg ogsaa, at man med lidt god Villie fra Amtskommissionsformændenes Side kan skaffe Oplysninger om Jordværdien og Hartkornet. Og saa tror jeg, at man har de Oplysninger, som er nødvendige for at danne sig et Skøn over, hvordan Lovgivningen har virket.

Naar den højtærede Landbrugsminister sammenligner Brugsforholdet efter Loven af 4. Oktober 1919 med det gamle Fæste, saa gør han Uret. Jeg skal ikke forlænge Striden med Landbrugsministeren om Karakteren af dette Besiddelsesforhold, men skal kun udtale, at naar den højtærede Landbrugsminister fremsatte den Bemærkning, at de Besiddelsesforhold, som de gamle Fæstere havde, var økonomisk fordelagtigere end det Forhold, der opstod, naar man købte Jorden, saa er denne Paastand urigtig. Forholdet er dette, at det var kun et betinget Brugsforhold, man opnaaede dør, og det var uheldigt, for man vidste, at den Dygtighed, man udviste, og de Forbedringer, man foretog paa sit Brug, kom ikke ens Efterslægt til gode. Det er underligt, at den højtærede Landbrugsminister stadig vil strides om